

Erpužice

Kraj: Plzeňský

Správní obvod: Stříbro

Nadmořská výška: 460 m n. m.

Počet obyvatel: 337

Adresa URL: www.obecerpuzice.cz

Okres: Tachov

GPS souřadnice: 49.806949N, 13.035963E

První pís. zmínka: 1175 (844 let)

PSČ: 349 01

Historie obce Erpužice

Obec se připomíná poprvé již roku 1175, kdy kníže Soběslav daroval klášteru v Plaších několik svých vesnic, mezi nimiž byl majetek nebo statek Erpužice, patřící před tím komorníku Bohuslavovi.

Další zprávy o osudu vsi nejsou známy, takže nevíme, jakým způsobem přešla do rukou světských majitelů. Roku 1329 se však již připomíná "Sulco de Erposicz juvenis", možná příbuzných potomků Hroznatových, jenž si snad vybudoval v Erpužicích své sídlo. Důkazy mimo predikát proto však nejsou. Po tomto Sulkovi mladším se jako majitel vsi připomíná v letech 1353, 1357, a 1358 Habart a v letech 1377 a 1378 "Girco cliens de Erpusicz", avšak co který z nich v Erpužicích vlastnil, říci přesně nemůžeme. Obdobně komplikovaná je situace roku 1379. Tehdy držel půl vsi Sezema, krčma patřila Volfartovi a jeden poddaný Lvovi. Roku 1381 pak vystupuje jako rukojmí Sulík z Erpužic a roku 1395 Habard. Situace se stává nepřehlednější roku 1405, kdy se jako majitelé podacího práva ke zdejšímu kostelu připomínají "...Busconis de Hrádek alias de Erpuzicz Habardi de Holohlaw alias de Erpuzicz, Machconis de Zadub alias de Erpuzicz..." kromě dalších příslušníků nižší šlechty, píšících se však po jiných sídlech. Ještě roku 1413 se pak připomínají Jan, Bušek a Sulek z Erpužic.

Z výše uvedených kusů zpráv plyne, že nemáme prakticky žádnou možnost zjistit, co kteří majitelé v Erpužicích vlastně drželi. Jasně je pouze to, že ves byla rozdělena na několik dílů, zřejmě o nestejně velikosti, pouze roku 1415 existuje přesnější zpráva, že Habard z Erpužic, snad totožný s předcházejícím, několikrát jmenovaným Habardem, prodal Divišovi z Plezomi "in Erperziczich curia arature cum agris" tedy polužní dvůr s polnostmi. Je však zřejmé, že někteří majitelé Erpužic pocházeli z široce rozvětveného rodu pánů z Hrádku, sídlícího na nedalekém stejnojmenném hradě. Byl to již Bušek, připomínaný k rokům 1405 a 1413 a píšící se posléze roku 1416 jako Bušek z Hrádku seděním na Erpužicích a připomínaný ještě roku 1425. Ještě k roku 1417 pak máme další zprávy o Půtovi a Janovi "de Erpuzicz", ale opět o nich nevíme nic bližšího. Erpužice tak byly rozděleny na několik dílů, na jednom z nichž seděl Bušek a druhý vlastnil Diviš z Plezomi, o ostatních sice nic nevíme, ale jistě existovali. Diviš nebo jeho stejnojmenný syn se připomíná ještě roku 1445, kdy na svém majetku ".. in Erpisczich curia arature cum agris ..." zapsal véno své manželky Ančky ve výši 15 kop grošů. K roku 1434 se dále připomíná "... senioris Busskonis de Hrádek residentis in Erpuzicz..." tedy Bušek starší, ale dále nám zprávy mizejí a až do roku 1460 v pramenech vystupuje Jan z Hrádku seděním ve "Verpižicích". Snad byl potomkem výše uvedeného Buška, ale prokázáno to není.

Další zprávy o majitelích jsou ještě více útržkovité. K roku 1507 se připomíná Linhart z Hrádku a v Erpužicích a roku 1509 Linhart Markvart z Vespěřic, zřejmě totožný s předchozím. Roku 1544 si pak nechal Jan Markvart z Hrádku zapsat do obnovených zemských desk svůj majetek "we wsy Spirzicze dworu

polužniho s polužim wsy tudiž dwory kmetczy s platem czož tu má ..." S dalším příslušenstvím mimo ves. Roku 1577 Jan nejstarší Markvart z Hrádku" a na Spirziczach" přiznal dluh Janovi Markvartovi z Hrádku a na Nekmíři a Únějovicích a postoupil mu svůj majetek" w wsi Spirzicze czož tu má poddaczym kostelním....", k rokům 1590 a 1602 máme zprávy o Kryštofovi a Divišovi Markvartům z Hrádku a Erpužic. To však již byly Erpužice připojeny k Trpístům a poslední dva jmenovaní pouze dosazovali kněze ke kostelu.

